

JÓZEF AUGUSTYN SJ

ABY
POSZERZYŁO SIĘ
NASZE SERCE

Medytacje
w codzienności
życia

Wydawnictwo WAM
Księża Jezuici
Kraków 2011

Wstęp

Medytacje zawarte w tomie *Aby poszerzyło się nasze serce* pokazują, że życie wiarą nie jest stanem wyjątkowym czy krótką przerwą w nurcie codzienności. Sumienie, grzech, modlitwa, post, prawdy wiary, świętość – które dziś wydają się pustymi frazami – Autor medytacji wypełnia sensem, przywracając krzątanie dnia powszedniego i skupieniu wokół codziennych trosk perspektywę *sacrum*. Uczy mozolnej pracy ducha, wzywa do odpowiedzialności za wiarę, własne życie oraz życie drugiego człowieka.

Cykl rozważań otwiera osobista modlitwa, swoisty rachunek sumienia Autora. To ważne świadectwo w czasach, kiedy dla wielu modlitwa stała się *passé*. „Jesteśmy naprawdę wtedy, kiedy się dobrze modlimy” – pisał Thomas Merton. Doświadczając jałowości egzystencji, potrzebujemy soli, która nadałaby życiu smak. Tą solą jest dla Autora modlitwa. W codziennych zmaganiach bywa jak łyk świeżej wody – przywraca siły i mobilizuje do dalszej drogi. Autor prowadzi czytelnika po ścieżkach modlitwy wraz z zaufanymi przewodnikami – świętymi od czasów wczesnego chrześcijaństwa aż po wiek XX.

Dzisiaj bycie w centrum i znalezienie się wśród współczesnych elit to dla wielu życiowy cel. Świętość, choć

niewątpliwie jest elitarna, nie budzi jednak tak powszechnego entuzjazmu. Przyzwyczailiśmy się postrzegać ją w sposób uproszczony i schematyczny, sprowadzając często do przesadnej ascezy. Zapominamy, że prawdziwą i trwałą wielkość tworzy jedynie siła miłości, bo – jak pisze Autor – „ludzka miłość jest pierwszym i najważniejszym bogactwem człowieka”. Przenika życie wielkich świętych i współczesnych autorytetów moralnych, których portrety w kilku wyraźnych rysach autor szkicuje. Ks. Piotr Dańkowski, ks. Józef Wrześciński czy o. Stanisław Musiał – wierni życiowym zasadom i podejmujący trud sięgania poza horyzont własnej wygody – potwierdzają starą zasadę: *verba docent, exempla trahunt* („słowa uczą, przykłady pociągają”).

Czytelnikowi zagubionemu w labiryncie codzienności Autor proponuje, by zajrzał w głąb siebie i wsłuchał się w mądrość serca. Ponieważ jedynie w sercu – jak pisze – „dostrzec możemy nie tylko swoją ludzką kruchość i ułomność, ale przede wszystkim niezwykłą odwagę, moc, siłę miłości i łaski”. Poszczególne rozważania zmuszają do zatrzymania i chwili refleksji – do owego spojrzenia w głąb serca, by mogła poszerzyć się jego perspektywa.

Teksty składające się na niniejszą książkę były w większości publikowane na łamach „Gazety Krakowskiej” w ramach weekendowego cyklu „Słowo na niedzielę”.

Katarzyna Sokołowska